

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2008/300-52
Sagsbeh.: KRE

Besvarelse af spørgsmål 5 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 27. februar 2009, jf. B 55.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes oplyse, hvor stor en andel af de personer, som i dag opnår dansk statsborgerskab ved naturalisation, der kan siges at have dobbelt statsborgerskab, fx fordi de ikke kan løses fra deres oprindelige statsborgerskab."

Svar:

Integrationsministeriet kan oplyse, at det grundlæggende princip i dansk indfødsretslovgivning om at begrænse dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang blandt andet kommer til udtryk i indfødsrets aftalen, jf. cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om retningslinjer for naturalisation.

Det følger af retningslinjernes § 4, stk. 1, at det er en forudsætning for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab.

Hvis ansøgeren ikke automatisk mister sit hidtidige statsborgerskab ved naturalisationen, stilles der krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelsen af dansk indfødsret, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.

Af retningslinjernes § 4, stk. 2, fremgår det imidlertid, at krav om løsning ikke stilles over for

- personer med flygtningestatus i Danmark,
- personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlig store vanskeligheder at blive løst fra det hidtidige statsborgerskab,
- personer, der har fået afslag på løsning fra deres hidtidige statsborgerskab, eller

- personer, der kan dokumentere at have gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra det hidtidige statsborgerskab,

hvorfor dobbelt statsborgerskab i disse tilfælde kan opstå i forbindelse med erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

Såfremt sådanne personer opnår dansk indfødsret, informeres de om, at de muligvis er blevet dobbelte statsborgere, samt at spørgsmålet om, hvorvidt de har mistet deres hidtidige statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk indfødsret, afhænger af lovgivningen i deres hidtidige statsborgeretsland.

Børn kan erhverve dansk indfødsret ved naturalisation enten ved en selvstændig ansøgning (naturalisation af børn som hovedpersoner) eller ved, at de bliver omfattet af en eller begge forældres ansøgning (naturalisation af børn som bipersoner). Et barn kan kun erhverve dansk indfødsret ved naturalisation som hovedperson, hvis barnet ikke har mulighed for at blive naturaliseret som biperson, jf. retningslinjernes § 18.

I tilfælde, hvor børn optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse som hovedpersoner, vil der alene blive stillet krav om løsning, hvis børnene er statsborgere i lande, hvor landenes nationale lovgivning på statsborgerretsområdet tillader, at mindreårige løses fra deres statsborgerskab, og hvor ministeriet har kendskab til, at løsning er praktisk mulig.

Over for børn, der optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse som bipersoner til deres forældre, følger det af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, at der ikke kan stilles løsningskrav over for børn, der naturaliseres som bipersoner, hvis kravet ikke stilles over for den forælder, hvis sag børnene er omfattet af.

I tilfælde, hvor der stilles løsningskrav over for den forælder, hvis sag børnene er omfattet af, stilles der imidlertid heller ikke løsningskrav over for børnene, idet der i overensstemmelse med indfødsretslovens § 6, stk. 2, jf. § 5, stk. 1, ikke kan stilles krav om løsning over for børnene.

Det er således herefter lovgivningen i det land, hvor børnene tillige er statsborgere, der afgør, om børnene bliver dobbelte statsborgere eller ej.

En statistisk gennemgang af hovedpersoner (personer, som er fyldt 18 år, eller personer under 18 år, som er optaget selvstændigt på en lov om indfødsrets meddelelse), som har erhvervet dansk indfødsret på de love om indfødsrets meddelelse, som blev vedtaget i perioden 2003-2008, viser, at der gennemsnitligt er tale om, at 40 % heraf er flygtninge.

Det kan dog ikke heraf udledes, at samtlige 40 % bliver dobbelte statsborgere, idet spørgsmålet tillige afhænger af statsborgerretslovgivningen i de lande, hvor de omhandlede flygtninge er statsborgere.

Det kan således ikke udelukkes, at en ansøger om indfødsret, uanset at den pågældende er meddelt flygtningestatus og dermed ikke stilles over for et krav om løsning, i henhold til sit hidtidige hjemlands lovgivning automatisk fortaber sit statsborgerskab ved erhvervelse af et fremmed.

Ministeriet kan endelig oplyse, at der udover de ovennævnte 40 %, som er flygtninge, hvoraf dog ikke alle erhverver dobbelt statsborgerskab, skal lægges en andel af børn, der er optaget som bipersoner, og over for hvilke der ikke stilles krav om løsning. Det er dog ikke muligt at trække statistiske oplysninger, hvorefter det kan vurderes, hvor stor en andel af disse børn, der opnår dobbelt statsborgerskab.